

455/2311

В

Дорогий Іване!

Твій лист привів мене в сматенні. Кажеш
примітний зараз! як коли б то було мені мбе.
Хібаж на то я промгів ту три тижні, слабий, само-
тний, день і ніч мучився та працюючись, щоб не
скінчивши покинути що каторгу, стратити вєн,
кни́ крєст у Федорівна і їхати до Львова, щоб
описи мурів ще не вертати назад? Я помиляю і дуже
добре помиляю, що вам там так само приходить
і не смію від себе нічого карати: робіть так або як.
Але коли б було вам мені мбо прокаратає як
так ще до 15-го, то зробили б ви гіло благого,
добре. Перед 15-тим я на вєактій своїй мурю
скінчити и бути у Львові. Ось і вє, що я можу
скарати. Тільки тільки звістити мене, вже там у
нас знаде рішєня, щоб в разі, коли місце мого бу-
де вєне жайте, а не потребував ту працювати ден-
но і ночю.

Цією П. Сергєєво

твій

Іван

5/XI 1888